

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „Mérleg a mai európai társadalomról”

(2007/C 93/11)

2006. október 5-én az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban: „Mérleg a mai európai társadalomról”.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Foglalkoztatás- és szociálpolitika, uniós polgárság” szekció véleményét 2006. december 19-én elfogadta. (Előadó: Jan OLSSON.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a 2007. január 17–18-án tartott, 432. plenáris ülésén (a 2007. január 18-i ülésnapon) 153 szavazattal 3 ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Bevezetés

1.1 2006 júniusában az Európai Tanács hangsúlyozta annak fontosságát, hogy a szociális dimenzió közelebb kerüljön a polgárokhoz, és üdvözölte az Európai Bizottság arra irányuló szándékát, hogy felmérést készítsen az EU mai szociális viszonyairól. A Tanács felkérte az Európai Bizottságot, hogy adjon ki egy időközi jelentést a 2007-es tavaszi csúcstalálkozó előtt ⁽¹⁾.

1.2 Ebben az összefüggésben az Európai Bizottság felkérte az EGSZB-t, hogy készítsen feltáró véleményt arról, hogyan lehet „az európai társadalom jelenlegi állapotát felmérni és programot indítani a szociális védelmi rendszerekhez való hozzáférés, valamint a szolidaritás vonatkozásában (szociális dimenzió), az egységes piac felülvizsgálatával párhuzamosan, a munkát azzal szorosan összehangolva.” ⁽²⁾ Ez a vélemény az első témakörrel foglalkozik, az egységes piac fejlődését egy másik EGSZB-velemény tekinti át.

1.3 Az Európai Bizottság úgy véli, hogy „az európai szolidaritási politikáknak és programoknak elő kell mozdítaniuk a jobb életminőséget, a társadalmi kohéziót, és több lehetőséget kell teremteniük az Unió polgárai számára, együttműködve a nemzeti, regionális és egyéb helyi hatóságokkal, valamint a szociális partnerekkel, támogatva a társadalmi párbeszédet és a civil társadalom bevonását”. ⁽³⁾ A felmérés meg fogja vizsgálni a társadalmi átalakulás fő mozgatórugóit, és az európai politikai döntéshozatal alapjaként fog szolgálni a következő évtizedben, annak érdekében, hogy az Európa előtt álló szociális kihívásokkal kapcsolatban új konszenzus alakuljon ki ⁽⁴⁾.

1.4 A kezdeményezés tükrözi azt, hogy a legmagasabb szinten megújult érdeklődést mutatnak a szociális kérdések iránt a franciaországi és a hollandiai népszavazás negatív kimenetelét követően. A brit elnökség meghívta a tagállamokat az európai szociális modell témájában rendezett különleges csúcstalálkozóra (Hampton Court) 2005 októberében. A német és az osztrák kancellár javasolta, hogy az átdolgozandó alkotmányos szerződésbe foglaljanak bele egy „szociális fejezetet”.

⁽¹⁾ 2006. júniusi Európai Tanács, 21. pont.

⁽²⁾ Margot Wallströmnek, az Európai Bizottság alelnökének 2006. október 5-én kelt levele.

⁽³⁾ Lásd: a fenti levél és COM (2006) 211final. Polgárközpontú program, 5. o.

⁽⁴⁾ Lásd: Az Európai Bizottság munkaprogramja COM (2006) 629 fin.

1.5 Az EGSZB nagyra értékeli az Európai Bizottság szándékait. Megjegyzi, hogy a mai európai társadalom állapotának felmérése nem pusztán a szociális kérdések hagyományos értelemben történő vizsgálatát jelenti. A mérleg fontos eszköz lehet ahhoz, hogy az EU közelebb kerüljön a polgárokhoz, valamint hogy az európai politikákkal kapcsolatos elvárásaik teljesüljenek. A kezdeményezés az EU szociális és gazdasági dimenziója közötti egyensúly megteremtése egyik módjának is tekinthető.

1.6 Az EGSZB hangsúlyozza, hogy a felmérés folyamatával kapcsolatban pontos célokat és menetrendet kell megfogalmazni. Annak érdekében, hogy a felmérés hasznot hozzon, és ne csak tudományos kísérlet legyen, hozzáadott értéket kell jelentenie a mai szociális viszonyokkal kapcsolatos uniós politikákhoz, tevékenységekhez és vitákhoz, valamint összhangban kell lennie velük. A felmérés ezért világos kapcsolatban kell, hogy álljon a lisszaboni stratégiával és a szociális menetrenddel, és értékelnie kell az EU szociális politikájának eszközeit és azok megvalósítását. Ezenkívül elég időt kell hagyni arra, hogy a felmérés elkészítése során minden szinten megfelelően be lehessen vonni a szervezett civil társadalmat.

1.7 A jelen vélemény az EGSZB első hozzájárulása, és egyéb tevékenységek is követik majd a felmérés elkészítésének folyamata során.

2. Általános megjegyzések

2.1 Az európai társadalmi viszonyokat már számos tudós, intézmény és szervezet felvázolta ⁽⁵⁾. Az EGSZB is vizsgálta már őket különböző véleményeiben, következtetéseit és ajánlásait alapjaként.

Hangsúlyozni kell az Európában végbemenő gazdasági és társadalmi fejlődés pozitív aspektusait, melyek a jelenlegi szociális viszonyok alapjául szolgáló fő tényezők: világszinten elismert életminőség, növekvő élettartam, új gazdasági lehetőségek, társadalmi mobilitás, jobb munkakörülmények és az oktatás és a

⁽⁵⁾ Az Európai Szakpolitikai Tanácsadó Iroda, az Európai Bizottság szakértői csoportja hamarosan ki fog adni egy dokumentumot, mely háttérként szolgálhat majd.

társadalmi jólét magasabb színvonalra. A „harminc dicsőséges év”, amely alatt teljes foglalkoztatottságot sikerült elérni, és átfogó szociális védelem alakult ki, kedvezett egy viszonylag homogén jóléti állam kialakulásának, amely a gazdasági növekedés alapja.

2.2 Az EGSZB mély meggyőződése, hogy ezek a pozitív aspektusok szoros kapcsolatban állnak a gazdaság-, a foglalkoztatás- és a szociálpolitika terén hozott, egymás hatását kölcsönösen erősítő intézkedésekkel. Az EGSZB hangsúlyozza, hogy a szociálpolitikát produktív tényezőnek kellene tekinteni.

2.3 Ugyanakkor, ahogy az elmúlt évtizedekben is, az európai társadalom mély társadalmi változásokon esik át: a foglalkoztatás és a munkaerőpiac alapvető átalakuláson megy keresztül, mely a munkavállalók számára gyorsan változó szociális körülményeket jelent. Európa példa nélküli demográfiai változásokkal kell, hogy szembenézzen. Meg kell találni, és elemezni kell a gyermekszületési arány csökkenésének okait. A tagállamok tapasztalatai azt mutatják, hogy a családi és a szakmai életet összehangoló, megfelelően tervezett családpolitika átfogó és jól működő gyermekellátási rendszerrel és olyan intézkedésekkel, melyek több nőt vonzanak a foglalkoztatásba, a gyermekszületési arány emelkedését eredményezheti. A bevándorlás szintén egyre fontosabb eleme lesz a lefelé ívelő demográfiai trend megállításának. A bevándorlók és az etnikai kisebbségek integrálása jelentős kihívás.

2.4 A globalizált, posztindusztriális, öregedő társadalomhoz vezető átmenetben tükröződő társadalmi-gazdasági változások új lehetőségeket, de egyben új társadalmi kockázatokat is eredményeztek. Mindez a népesség szélesebb rétegeit fogja érinteni, mint korábban. A jóléti állam mind nehezebben képes valamennyi polgára jólétét biztosítani megfelelő és fenntartható foglalkoztatás és a szociális védelem segítségével. Az elsősorban a nőket, bevándorlókat, fiatalokat és képzetlen személyeket érintő társadalmi kirekesztés kockázatához és a tartós bizonytalansághoz kapcsolódó szegénység továbbra is fennáll. Különösen azokon a területeken növekszik, ahol a munkanélküliség szintje magas marad. A tudásalapú gazdaságra való gyors átállás miatt a szaktudás elavulttá, a szakmai karriernek pedig labilisabbá válnak. A rugalmasságot a szociális védelem új formáival, valamint a foglalkoztatottságra és az egész életen át tartó tanulásra vonatkozó aktív politikákkal kell párosítani a szegénység által okozható bizonytalanság kockázatának ellensúlyozására.

2.5 Az új családstruktúrák, életstílusok, kulturális minták, a demográfiai változás, a nagyvárosokba történő koncentrálódás, a növekvő mobilitás, az információhoz való jobb hozzáférés, a fogyasztási modellek és az egyedi viselkedések szintén olyan tényezők, melyek átalakítják a társadalmat, másrészt a környezeti és éghajlati változások hamarosan szintén erőteljesen hatnak a polgárokra és a társadalomra. A közvéleményt és annak viselkedését szintén figyelembe kell venni.

2.6 Az átfogó társadalmi és gazdasági előrehaladás Európában gyakran minden szinten elfedi a fennálló szociális körülmények sokrétűségét és egyenlőtlenségét. Ugyanakkor végső

fokon a helyi szintű szociális helyzet és az egyes személyek életminősége számít. A szociális viszonyok felmérését ezért a társadalom alapszintjén kell megkezdni.

2.7 A sokrétűség jelentősen megnövekedett az utóbbi két bővítés eredményeképpen. Valamennyi korábbi bővítés arra készítette az Európai Uniót, hogy foglalkozzon a szociális viszonyokkal annak érdekében, hogy simábbá tegye a csatlakozási folyamatot. Számos uniós szociális prioritást fel lehet sorolni ebben az összefüggésben, például a migráns munkavállalók szociális biztonságát, a társadalmi kohéziót, a szociális párbeszédet, a foglalkoztatáspolitikát és a nemek közötti egyenlőséget.

Az is tény azonban, hogy a bővítés továbbra is nagy kihívást jelent az EU kohéziója, valamint egyes lisszaboni célkitűzések megvalósítása szempontjából, különösen a szociális és a foglalkoztatáspolitikai területén. A lisszaboni stratégia féldős értékeléséről szóló Kok-jelentés figyelmeztet arra, hogy a bővítés az EU-n belül feszültségekhez vezet, amelyek „tovább nőnek, ha nem lesz kilátás a konvergenciára”. A következő években az integrációs politika súlypontját ismét inkább az Unió társadalmi kohéziójának növelésére kell helyezni. Ehhez az EU-nak többek között olyan makrogazdasági keretfeltételekre van szüksége, amelyek előmozdítják a növekedést és a foglalkoztatást.

Az EGSZB megállapítja, hogy a tagállamok közötti erős gazdasági és társadalmi különbségek továbbra is fennállnak. Úgy véli, hogy a bővítést nem szabad a szociális dimenzió leértékelésével kapcsolatos kockázatnak tekinteni, hanem inkább lehetőségként kell felfogni az élet- és munkafeltételek javítására – egy célzottabb európai politika támogatásával – nemcsak az új tagállamokban, hanem egész Európában.

2.8 A felmérés fontos lépés lehet az európai szociális modell kidolgozásában a jövőre nézve egy nemrég elfogadott EGSZB-veleményben javasoltak alapján⁽⁹⁾: dinamikus modellnek kell lennie, amely figyelembe veszi az új kihívásokat, és egy demokratikus, környezetbarát, versenyképes, szolidaritáson alapuló és társadalmi szempontból befogadó, minden polgár számára elérhető jóléti térség kialakítását vázolja fel.

3. Részletes megjegyzések

3.1 Ahogy fent említettük, az EGSZB szinte valamennyi társadalmi terület szociális viszonyait felmérte, nem csak a szokásos európai bizottsági felkérésekre válaszul, hanem saját kezdeményezésű és feltáró véleményeken keresztül is.

3.2 A nemrégiben készült EGSZB-velemények például a következő területeket fedik le: polgárság, foglalkoztatás, munkakörülmények, egész életen át tartó tanulás, társadalmi és területi kohézió, szociális védelem, társadalmi kirekesztés, fogyatékkal élő személyek, nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kérdések, fiatalság, gyermekjogok, öregedés, bevándorlás és

⁽⁹⁾ Lásd a 2006. július 6-i EGSZB-veleményt a „Társadalmi kohézió: az európai szociális modell részletes kidolgozása” témájában, előadó: Ernst Erik Ehnmark, HL C 309., 2006.12.16.

integráció, környezetvédelem és fenntartható fejlődés, élelmiszerbiztonság és fogyasztóvédelem, közlekedés és szállítás, turizmus, általános érdekű szolgáltatások, közegészségügy, elhízás és az éghajlatváltozás társadalmi következményei, valamint az átfogóbb lisszaboni stratégia.

Néhány, az utóbbi időszakban készült feltáró és saját kezdeményezésű vélemény nagyon lényeges a felméréshez ⁽⁷⁾. Jelenleg is folyamatban vannak olyan véleményekkel kapcsolatos munkák, melyek illeszkednek majd a folyamatba.

3.3 A konkrét és az általános szociális viszonyokkal kapcsolatos mérleg elkészítéséhez, valamint a vonatkozó politikai intézkedések hatásainak felméréséhez az EU-nak rendelkeznie kell olyan mutatókkal, melyek elég részletes és pontos képpel szolgálnak. A szociális védelem eredményeivel kapcsolatos mutatók kialakításához az EGSZB teljesítményértékeléseket és megbízhatóbb, minőségi mutatókat javasolt ⁽⁸⁾, melyek a felmérés részét kellene, hogy képezzék. Az EGSZB ismételten hangsúlyozza, hogy az érintetteket be kellene vonni a mutatók meghatározásába és kiértékelésébe ⁽⁹⁾.

3.4 Az EGSZB megjegyzi, hogy hiányoznak a munkaerőpiaccal és a migrációval kapcsolatos statisztikák, valamint hogy a nemek közötti egyenlőség és a szegénység szempontjából átfogóbb adatokra van szükség. Az EGSZB ezért azt javasolja, hogy az Eurostat kapjon megbízást és forrásokat arra, hogy készítsen ilyen, a társadalmi tendenciákat pontosan tükröző statisztikákat. A Dublini Alapítvány ezt a minőségre nagyobb súlyt helyező elemzéssel egészíthetné ki.

⁽⁷⁾ Lásd a következő EGSZB-veleményeket:

- 2005. 09. 29.: „A nőket érintő szegénység Európában”, előadó: Brenda King (HL C 24., 2006.1.31.)
- 2004. 12. 16.: „Nemzedékek közötti kapcsolatok”, előadó: Jean-Michel Bloch-Lainé (HL C 157. 2005.6.28.)
- 2006. 09. 13.: „Bevándorlás az EU-ban és a beilleszkedési politikák: a regionális és helyi önkormányzatok és a civil társadalmi szervezetek együttműködése”, előadó: Luis Miguel Pariza Castaños (HL C 318., 2006.12.23.)
- 2006. 09. 13.: „A civil társadalom részvétele a szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelemben”, előadók: José Isaiás Rodríguez García-Caro, Luis Miguel Pariza Castaños És Miguel Angel Cabra De Luna (HL C 318., 2006.12.23.)
- 2006. 09. 14.: „Európai polgárság: hogyan tehetjük érzékelhetővé és kézzelfoghatóvá?”, előadó: Bruno Vever (HL C 318., 2006.12.23.)
- 2005. 02. 09.: „Foglalkoztatáspolitikai: Az EGSZB szerepe a bővítés után és a lisszaboni folyamat szempontjából”, előadó: Wolfgang Greif (HL C 221., 2005.9.8.)
- 2004. 06. 07.: „Az ipari változásokról és a gazdasági, társadalmi, területi kohézióról”, előadó: José Custódio Leirião és társelőadó: Nicanor Cué
- 2005. 07. 14.: „A vállalatáthelyezések hatóköre és hatásai”, előadó: José Isaiás Rodríguez García-Caro, társelőadó: Jürgen Nusser (HL C 294., 2005.11.25.)
- 2006. 05. 17.: „Rugalmas biztonság dán mintára”, előadó: Anita Vium (HL C 195., 2006.8.18.)
- 2004. 03. 31.: „A kultúra társadalmi dimenziója”, előadó: Daniel Le Scornet (HL C 112., 2004.4.30.)
- 2006. 03. 16.: „Családok belüli erőszak a nőkkel szemben”, előadó: Renate Heinsch (HL C 110., 2006.5.9.)
- 2006. 09. 14.: „Válasz az éghajlatváltozás kihívásaira – A civil társadalom szerepe”, előadó: Ernst Erik Ehnmark (HL C 318., 2006.12.23.)

⁽⁸⁾ Lásd: az EGSZB 2005. július 13-i véleménye az „Európai Bizottság közleménye a Szociálpolitikai Menetrendről” tárgyában, előadó: Ursula Engelen-Kefer, (HL C 294., 2005.11.25.).

⁽⁹⁾ Lásd: az EGSZB véleménye a szociális mutatók tárgyában (saját kezdeményezésű vélemény), előadó: Giacomina Cassina, (HL C 221., 2002.9.19.).

4. Új konszenzus az Európa előtt álló társadalmi kihívásokkal kapcsolatban – néhány fontosabb gondolat

A civil társadalom szükséges bevonása

4.1 Az EGSZB hangsúlyozza, hogy a szociális viszonyok új konszenzus kialakítása érdekében végzett értékelését olyan folyamatra kell építeni, amelybe minden szinten bevonják a civil társadalmat, egy alulról felfelé építkező megközelítés keretében. Az értékelő folyamatra elegendő időt kell hagyni, hogy valóban elérjen a polgárokhoz és szervezeteikhez. Ellenkező esetben fennáll a veszélye annak, hogy csupán felszínes, felsőbb szintű, szakértői konzultációra kerül majd sor.

4.2 Mivel a szociális viszonyok értékelését a legalacsonyabb szinten kell elvégezni, a felmerülő társadalmi igények és problémák azonosításában és megfogalmazásában fontos szerep jut a szociális partnereknek és a többi érintett szereplőnek, csakúgy, mint a helyi önkormányzatoknak. A tapasztalatok megosztása segíthet a vállalatok és a polgárok helyi célok érdekében történő mozgósításában, valamint szisztematikusabb értékeléshez is vezethet mind nemzeti, mind európai szinten.

4.3 Az alulról felfelé építkező megközelítés és a megfelelő „módszerek” érdekében az EGSZB úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak pénzügyi támogatást kellene nyújtania a nemzeti és regionális szintű értékelést végző szervezeteknek, és logisztikai segítséget kellene biztosítani az értékelési folyamat elindításához. Az összes érintett bevonásával kapcsolatban fontos az új módszerek kifejlesztése és a bevált gyakorlatok cseréje.

4.4 A szociális viszonyok értékelésének alulról felfelé építkező megközelítését maguknak a résztvevőknek kell meghatározniuk. A vitát semmilyen módon nem szabad korlátozni. Az EGSZB azonban, az Európai Bizottsággal összhangban, azt ajánlja, hogy néhány átfogó témát kellene átgondolni, mint például az esélyegyenlőség, a megkülönböztetésmentesség, a szociális jogok és az általános érdekű szolgáltatásokhoz való hozzáférés, továbbá a gazdasági és társadalmi dimenzió közötti kapcsolat ⁽¹⁰⁾.

4.5 A nemzeti kormányzatoknak komolyan kell venniük a folyamatot, és az értékelést, illetve annak következtetéseit bele kell foglalniuk a lisszaboni stratégia nemzeti reformprogramjaiba és más politikákba.

4.6 Az EGSZB aktív szerepet játszhat mind tagállami, mind európai szinten az általa képviselt személyeken és szervezeteken keresztül. A gazdasági és szociális tanácsokat vagy a többi hasonló szervezetet is mozgósítani kellene azokban az országokban, ahol léteznek ilyenek.

4.7 Európai szinten az EGSZB, az Európai Bizottsággal együttműködésben, konzultatív fórumot szervezhet mind a folyamat elején – egyfajta útterv elkészítésére –, mind akkor, amikor a folyamat a végére ér – nyomon követésként. Az EGSZB javasolja a kapcsolattartó csoport ⁽¹¹⁾ bevonását az e területen végzett tevékenységekbe.

⁽¹⁰⁾ Az értékelési folyamatra 2007-ben, az Esélyegyenlőség Európai évében kerül sor.

⁽¹¹⁾ Az európai civil társadalmi szervezetekkel és hálózatokkal kapcsolattartó csoport kapcsolattartó szerv, valamint az EGSZB és ezen szervezetek és hálózatok közötti politikai párbeszéd fóruma is.

5. Új szociális cselekvési program

5.1 Az értékelés (felmérés) nem mehet végbe anélkül, hogy vele párhuzamosan ne vizsgálánánk meg az uniós szociálpolitika különféle módszereit és eszközeit, illetve azt, hogy azok mennyire hatékonyak az új társadalmi problémák terén. Meg kell találni a megfelelő egyensúlyt az uniós és a tagállami hatáskörök elhatárolása és komplementaritása, illetve az európai jogi aktusok és a koordináció nyílt módszere között. Ugyanakkor a létező közösségi joganyag alkalmazására is szükség van.

5.2 Elemezni kellene a jelenlegi uniós eszközök hatékonyságát, feltételezve, hogy bekövetkezhet esetleg az uniós szociálpolitikák és a szociális vívmányok romlása. A finn elnökség 2006 novemberében konferenciát szervezett „A szociális védelem európaisodása” címmel, ahol az egyik következtetés az volt, hogy a szociálpolitika európai dimenzióját tovább kellene fejleszteni, és ezen belül a koordináció nyílt módszerét jobban kellene alkalmazni.

5.3 A koordináció nyílt módszerének hatékonysága megkérdőjelezhető, és sok kormány nem kötelezte el magát mellette ténylegesen. Az értékelési folyamat során meg kell vizsgálni, hogyan lehetne ezt a módszert erősíteni annak érdekében, hogy döntő szerepet játszasson a lisszaboni stratégia céljainak elérésében.

5.4 A sokféleség és a nemzeti prioritások határt szabnak az uniós szociális jogszabályok alkalmazási körének. Az értékelési folyamat megállapításait ugyanakkor meg kell vizsgálni a kezdeményezésre és a joganyag módosítására vagy egyszerűsítésére való igény szempontjából. Megfelelő, kulcsfontosságú jogi aktusokra lehet szükség, ha a túlzott eltérések akadályozzák a teljesítményt, és a tagállamok közötti feszült kapcsolatok forrásává válnak.

5.5 Az EGSZB kiemeli a szociális párbeszéd sajátos és fontos szerepét minden szinten, legyen szó akár a társadalmi körülmények értékeléséről, akár a létező problémák közös megoldására tett kezdeményezésekről. Európai szinten teljes mértékben ki kell használni a Szerződésen alapuló szociális párbeszédet. Az EGSZB támogatja az európai szociális partnerek hároméves programját, és elégedetten jegyzi meg, hogy az EU elősegíti az új tagállamokban a szociális párbeszédet.

5.6 Meg kellene erősíteni a civil társadalom más reprezentatív szervezeteinek a részvételét a politikaformálásban. E szervezetek minden társadalmi területen és minden szinten aktívak, hogy képviselhessék a polgárokat, és hogy életkörülményeik javítása érdekében közös cselekvésre buzdítsák őket. El kellene ismerni szerepüket mind az értékelésben, mind a szociálpolitikák irányításában. Ezenkívül a szociális gazdaság szerepe a termelés és a szolgáltatások szervezésében megfelel a polgárok igényeinek, és életkörülményeik javítása érdekében nagyobb teret kellene engedni e tevékenységüknek.

5.7 Az EGSZB azt javasolja, hogy az értékelési (felmérési) folyamat összegzéseként az Európai Bizottság minden érdekelt részvételével szervezzen „polgári csúcstalálkozót” a társadalmi körülményekről. Az Európai Bizottság döntő szerepet játszik azoknak a társadalmi körülményeknek az azonosításában, amelyek leginkább az uniós szintre tartoznak. A szervezett civil társadalmat, a nemzeti parlamenteket és a regionális önkormányzatokat fel kellene kérni, hogy ismertessék saját javaslataikat. Az EGSZB azt javasolja, hogy nyomon követésként egy második Európai Tanácsot is szenteljenek az európai szociális modell témájának (Hampton Court 2).

5.8 Az Európa előtt álló társadalmi kihívásokkal kapcsolatos új konszenzus megalapozása érdekében új „szociális cselekvési programot” lehetne felvázolni, amely figyelembe veszi mind a gazdasági körülményeket, mind a társadalmi elvárásokat. Az EGSZB rámutat, hogy az egységes piac „1992” stratégia bevezetését hasonló program kísérte a 80-as években, és az Európai Bizottság most az egységes piac áttekintésével párhuzamosan és azzal szoros együttműködésben keresi a társadalmi dimenziót.

5.9 A program szükségszerűen közös értékeken, a társadalmi és a gazdasági fejlődés közötti kapcsolat határozott elismerésén, valamint a polgárokat és a tagállamokat összekötő, magas szintű társadalmi tőkét teremtő európai társadalom alapjának (újra)definíálásán alapulna. Pontos és konkrét ütemtervet foglalna magába, amely felsorolná a különböző szereplőket, megvizsgálná a jelenlegi uniós eszközök hatékony alkalmazását, ismertetné a társadalmi igényeket és elvárásokat mind uniós, mind nemzeti szinten, a globalizációval összefüggésben, az európai szociális vívmányok szélesebb keretén belül.

Kelt Brüsszelben, 2007. január 18-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

elnöke

Dimitris DIMITRIADIS